deus. deinde primo. q2 ista precepta sc̄ principaliter nobis data. Cra mādata dei non sūt reliq̄enda pp̄ter mādata hoīm p̄mo sup̄ illa debet oīa alia fūdari q2 sine illis alia nichil p̄sunt. Ideo augustin⁹ aīa mā data sua pponit duo mādata dei ostendens illa principaliter sua cum dicat q2 ista p̄cepta sūt p̄cipalit nobis data. Cra vero plenitudo legis est dilectio caritatis ad deū & p̄rmū. Ideo nō ponit singula mandata vitāe proliritate, sed hoc solū in quo oīa alia ḡplēt. Et vtīa attendāt p̄dicatores hui⁹ regule p̄fessores quātū hoc mādatū de caritate eos implere conuenit. Qr caritas in ḡne nēia sit predicatori. Caplm̄ Octauum.

Licet at oi hoīi nēia sit caritas. tm̄ speāliter p̄dicatori hi em̄ ligius hoīm & āgelorū locꝰ caritatē aute nō habeat firmā est sēdm aplm̄ Corinthi. xiij. velut es sonans aut cymbalū tinniens. quod alijs p̄dest eos vocāb. sibi vo nocet seipm̄ ḡfrigens. Quid at p̄dest hoīi si totum mūdum lucret detrimentū at sui faciat. Ite p̄dicatoris ītest istructū ee maxime de necessarijs ad salutē. Iuxta illud qd dicit de p̄dicatore egregio iohē. salucet ad dandā sciam salutis plebi eiꝰ. Certū est aute q3 meritū vbi deest alic̄ sacra caritas īstruit de hijs plene. Iuxta illud Joh. iij. Vnctio docet caritas docet de omnibus saluce de necessarijs ad salutē. Ite valig est in p̄dicatione intendere q3 instruē. sed sicut dicit scūs qui non ardet p caritatem nō mereditur quia caritas inflāmat illa & frigida ut facula. Qr modo igit est efficax p̄dicatio si caritas desit. Ite grāde vicium est in p̄dicatore corpoꝛ ul' pigritia. pp̄e qd dr ei. Quare vis discere festina Ad timo. iiij. Insta o portune importune. Caritas quite nō solū sollicitat p̄dicatorē. sz etiā cōpellit. si etiā quiescē primitit. Iuxta illd Corinth. v. Caritas xp̄i urget nos. Ite dicitur Joh. xiij. Cum habuerit sibi in hunc mundi. & viderit fratrem suū necessitatē habere. et clauserit viscera eius ab eo. quō caritas dei manet in eo. Ergo aliq caritatē habens alios in suis necessitatibus aliquo modo in spūalibus. Caim⁹ q3 indicat q3 passione circa aīas sine hac aut passione nullus debet esse p̄dicator. exemplo illi⁹ qui dicit. Corinth. xi. Quis infirmat et ego nō infirmor. &c. Notter hoc dicit in iob xxxix de p̄dicatoribus. In curuāt ad fetus suos saluce per cōpassionē. Ite valde vanus est in predicatore intentio sua p̄dicatōe aliqd q3 q3 desit gre. caritas at in hoc dirigit. q2 sēdm aplm̄ Corinthios. Caritas nō ffert, q3 sua sūt sz q3 ihūs. Et p̄dicator e itentus sue in sermōe sue in ope edificatōis & studiū suū et vitā suam ad hoc dirigē. hoc aut fit p caritatē. Cra ex scientia inflet et cra inflationa vertet caritate carnales. Tamē caritas edificat & aut q3 sūt edificatōia. et sermōes bonos qui sūt ad edificationē. Ite q3 manet in deo & deus in eo. hi fert fructum multū sicut dr Joh. xv. Ergo talis est aptus ad fructū multū afferendū. sed voluntas dñi debz esse in p̄dicatōe iuxta illud qd eis dicitur vt fructū multū afferatis. Cr̄tū g3 nēia est eis caritas sine qua fructū cauent et q3 valet ad tantū fructū afferendū. Ite p̄dicatori incūbit multa sustinē. in p̄dicatōe ci⁹ illi⁹ qui dicit. Diu sustineo pp̄ eleōb. Caritas at est que omnia suffert. sēdm aplm̄. quia fortis e ut mors. cui nichil mōre resistit. et a q3 tribulationū nō possūt ea extinguē. Patet q3 p caritas necessaria est p̄dicatori q2 facit p̄dicationē suā vtilē non solū aliis

sed sibi. q2 &c. instruit eū cra necessaria ad salutē. quia inflāmat uba sua ad accendendū. quia mouet ad ppacā dū. q2 dirigit ad ea q3 dei sūt ḡnendū. q3 sollicitat ad subueniendū. q2 vacare facit vtilitz ad edificā dū. q3 q3 fert ad fructū plurimū afferendū. quia fortificat ad omnia i p̄dicationis labozibz sustinendū. Qr caritas sēdm differentiā nēia est predicatori. Caplm̄ Nonum.

Dn solū aute caritas i ḡne sēdm duplicē drām qua scilicet dilige deus & p̄rmū est necessaria p̄dicatori. Ideo bita nos et bmos mssit dñs discipulos ut dicit gregorius. quia qui dilectionē dei & p̄rmi nō hz suscipe officiū p̄dicationis non debz. Nō ei p̄dicator ita debz curare de aliorū salute. q3 suā negligat. negz de se tm̄ ee sollicitus q3 alijs non subueniat. Est g3 dilectio dei necessaria s3 ppr̄ se. p̄rmi at dilectio ppr̄ ipsū p̄rmū. Ite p̄dicatoz est mēdū vacare & templacōi cra ea q3 dixit. mēdū vo intendē actōi cra p̄rmū. Ad p̄mū exigit dilectio dei cra sēdm facit descendē dilectio p̄rmi. Et sic ꝑpellete caritate facebit paulꝰ qui dixit Corinth. v. Sue mēte exredi⁹ deo de ē ad gloriā dei. sue sobrij sumꝰ vobis ideest ad vtilitatē vrām. caritas em̄ xp̄i urget nos. Ite p̄dicatoris est p̄dicare nō solū alijs sz etiam sibi. ne sit silis illi cui dicit. Crui alios doceb. teipm̄ nō doces. p̄mū egredit ex dilectōe p̄rmi. 2m̄ ex dilectione dei & de est cū dilectōe sui. Ite p̄dicatoris euāgelica est hom̄ēs inducē ad ista duo mādata. Cū quia i ipis pedet tm̄ūa lex & p̄phete que sūt hoībz p̄dicanda. Cū q3 sc̄ speālia mādata noui testamēti. Cuō autē ista p̄dicare potuerūt nisi ipi impleant et p̄mo faciat q3 debēt alios spe

Ite p̄dicatōe q3 deda e dei gla. Ysa. xxvij. i doctrinis glificate deū. & Salg ppr̄i. ut. d. Luce p. ad dandā sciam salutis plebi eiꝰ. p̄mū scit q3 dilectōem dei. sēdm dilectōem p̄rmi. Et sic.

aliū docē. Hic g3 patet q vtrum q3 p̄ceptū caritatis p̄dicatori queritur quia et de se & de alijs curare debet et q3 vnitq vtriq3 vite scilicet actiue & ḡtēplatiue et actiue vacare debz et quia dei gloriā et p̄rimi salutē q3 ē. et non solū alijs sz etiā sibi p̄dicare. & vtriq3 mādatoz istorū debz speāliter p̄dicare. Qr reprehēsio coz qui ea q3 sūt priorum preferūt propriis vtilitatibus. Caplm̄ Decimū.

Patet at ex hijs q3 ordo p̄dicatorū. ppter ista duo mandata debz hz̄ aliqua statuta et q3suetudines. q3 ptineāt ad dei dilectionē. Sicut sūt statuta circa diuinū officiū silenciū. et hijmōi obseruancias claustrales et alia q3 ptineāt ad dilectionē p̄rimi sūt statuta cra p̄dicationē doctrinā et confessiones audiendas & filia cra v. plg sibi tenet q3 p̄rio. q3 libz. et plus quiescē debet i templacōe q3 laborare i actiua. Hic operari salomonis plg quiescebant q3 laborarēt. & plg ea que dei sūt q3 que p̄rimi sūt gre. et plg sibi q3 alijs p̄dicare. et dilectionē dei. dilectōi p̄rimi p̄ferre. q2 illud est p̄mū & maximū mādatū et 10 ponit ordo in hijs ideo ire dicit. Ante oīa diligatur deus deinde p̄rimus. In quo reprehēsibiles appārent gerarum facietes scilicet q3 ea q3 ptinēt ad dilectōez p̄rimi p̄ferunt hijs q3 ptinēt ad dilectionē dei. Iuxta qui in actibz ptinētibz ad p̄rimū se toti die occupāt et claustrū fastidiūt. Cr̄e em̄ sapiēs nō magis cogitet de passione p̄ria q3 aliena. de p̄ria firmitate q3 alterius. Cr̄e hūs p̄rium mortuū i domo. relicto eo vadit ad plorandū alienū. ul' causam p̄priā relinq3 p3o aliena. Deinq3 qui sibi nequā est. cui bonus esset. Et quis non debet magis animae sue misereri q3 alterius. Ad hoc notandū q3 quidā religiosi vo